

ת"פ 47294/04/13 - מדינת ישראל נגד אמיר עמר

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 47294-04-13 מדינת ישראל נ' אחמד
לפני כבוד השופטת דלית שרון-גרין
מאשימה מדינת ישראל
נגד אמיר עמר ע"י ב"כ עו"ד איוב בדר
נאשם

החלטה

מבוא

1. לפניי בקשת המאשימה למתן צו עכוב יציאה מן הארץ נגד הנאשם.

2. להלן השתלשלות העניינים הרלוונטית לענייננו;

ביום 23.12.13 הוגש נגד הנאשם כתב האישום בתיק זה המייחס לו עבירות של התחזות לאחר בשם פארס אחמד, קבלת דבר במרמה, זיוף, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שבוש מהלכי משפט ונהיגה ללא רשיון נהיגה, וזאת בגין שלושה אירועים שהתרחשו בין יולי 2011 לינואר 2012.

3. להקראה הראשונה אליה הוזמן כדיון, לא התייצב, ועל כן ניתן צו הבאה, לפיו ישוחרר הנאשם בכפוף להפקדת סכום של 1,500 ₪. הסכום אכן הופקד, אך גם לישיבה הבאה לא התייצב הנאשם, בתואנה כי סבר שהדיון נקבע ליום שלאחר מכן, למרות שזהו יום שישי.

4. בהמשך התקיימו שני דיונים נוספים אליהם לא התייצב הנאשם חרף מסירה אישית לאמו וצו הבאה נוסף שהוצא, אך לא בוצע, וכאשר לא התייצב לשלישי, ביום 21.5.14 - הוטלו ההליכים לצורך איתורו.

5. במקביל, הוטלו ההליכים בתיק נוסף, שצורף בסופו של יום לתיק זה.

6. בתאריך 11.9.16 הוגשה בקשה לחדוש ההליכים, נוכח איתורו של הנאשם עם שובו לארץ מחו"ל.

7. כאשר נכנס הנאשם לארץ ביום 11.9.16 - נעצר, ולמחרת היום הובא לפני שופט.

8. בהחלטה מיום 12.9.16 הורה בית המשפט, שדן בבקשת המעצר, על שחרורו של הנאשם, בהסכמת הצדדים, ובכפוף לתנאים מגבילים, ביניהם, הפקדת דרכונו בבית המשפט וצו איסור יציאה מהארץ למשך 180 יום.

9. בתאריך 27.11.16 הורשע הנאשם עפ"י הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, שכלל תיקון בעובדות כתב האישום. כמו כן, בקש הנאשם לצרף תיק נוסף, בו הורשע עפ"י הודאתו באירוע נוסף מיום 7.11.12, של התחזות לאחר הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

עוד הוסכם כי התביעה תטען לעונש שיכלול מאסר בפועל בן 6 חודשים, אשר יכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, בכפוף לחוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות, פסילה ועונשים נלווים, וכי ההגנה תטען באופן פתוח.

בנוסף, בקשה ההגנה לקבל תסקיר מטעם שירות המבחן, והדיון נדחה לשם קבלת התסקיר וחוות הדעת ולטיעונים לעונש ליום 25.4.17.

10. בתאריך 14.3.17 הורה בית המשפט שדן בבקשת המעצר, לבקשת הנאשם, על השבת דרכונו "במועד שלא יקדם ליום 21.3.17" (להלן: "**ההחלטה הראשונה**").

11. לבקשת המדינה הורה אותו בית המשפט, ביום 16.3.17, כי יש להגיש בקשה לגופו של ענין למותב זה, ולשם כך, הורה כי צו עכוב היציאה מהארץ וההחלטה בדבר הפקדת הדרכון יעמדו בתוקפם עד ליום 28.3.17 (להלן: "**ההחלטה השניה**").

12. בהתאם, הגישה המאשימה ביום 19.3.17 את הבקשה מושא החלטה זו, בעקבותיה הוריתי ביום 20.3.17 על קיום דיון בבקשה ביום 27.3.17, וכן הוריתי כי השבת הדרכון תעוכב עד החלטה בבקשה (להלן: "**ההחלטה השלישית**").

טיעוני הצדדים

13. בבקשתה הכתובה פרשה **המאשימה** את המסכת שהביאה למתן צו עכוב יציאה מן הארץ מלכתחילה, ובקשה להאריכו עד למתן גזר דין בעניינו, וכן להורות על המשך הפקדת דרכונו בבית המשפט.

בדיון לפניי חזר על הבקשה וטען כי מגבלות השחרור חלות לאחר הגשת כתב אישום מכח סעיף 58 לחסד"פ, לא כל שכן בנסיבותיו של הנאשם דן.

14. **הסניגור** טען כי אין כל חשש שהנאשם לא יתייצב לדיונים בעניינו. הוא הגיע בעבר וימשיך להגיע בעתיד. קיימות ערבויות שהופקדו בבית המשפט בטבריה. מרכז חיו בארץ לרבות עסקיו. הנאשם לא ידע על קיום מניעה ליציאה מהארץ. בימים אלה טס לחו"ל וחזר ארצה.

לשאלתי השיב הסניגור כי הנאשם "הלך למשרד הפנים והוציא דרכון... הוא יצא אחרי ה-21 לחודש". לדברי הסניגור, הוא התקשר לנאשם והופתע לטובה לגלות כי הוא בחו"ל, הורה לו לשוב ארצה, והנאשם עשה כן.

15. **הנאשם** הוסיף כי "היה לי חלון של שבוע לברוח", אך כשסניגורו אמר לו לשוב, קנה מייד כרטיס מוקדם מהמתוכנן ושב. מרכז חיו בארץ, והוא מודע לטעויות שעשה. אין לו כוונה לברוח. עוד ציין כי טס בשעה 21.30 וכי לא יכול היה לקבל את דרכונו מבית המשפט.

דין והכרעה

16. סעיף 58 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996 (להלן: "**החוק**"), קובע כלהלן:

(א) הערובה ותנאי השחרור בערובה יתבטלו אם לא יוגש כתב אישום נגד החשוד תוך 180 ימים; ואולם בית המשפט רשאי, בתוך תקופת הערובה, להאריך אותה ואת תנאיה, לתקופה נוספת שלא תעלה על 180 ימים, אם הוגשה בקשה באישור תובע.

(ב)...

17. הפסיקה קבעה כי משהוגש כתב אישום לפני פקיעת תוקף הערובה, ימשיכו לחול התנאים והמגבלות שנקבעו (ראו למשל בש"פ 7021/06 וקנין אבי נ. מ"י).

18. בעניינו, שני כתבי האישום דן הוגשו נגד הנאשם, והותלו לצורך איתורו, עובר להחלטה בדבר שחרורו בערובה. כזכור, הוא נעצר בגין התליית תיקים אלה, ולאחר מעצרו חודשו ההליכים.

טענת התביעה היא כי מקל וחומר, שבמצב דברים זה, ממשיכים תנאי הערובה לחול.

נראה כי גם ההגנה סבורה כך, מקום שטענה כי קיימים פקדונות וערבויות, שניתנו במסגרת החלטת השחרור, שמטרתן הבטחת התייצבותו לדיונים בעניינו (עמ' 11 ש' 13-14). כלומר; גם להבנתה ערבויות אלה עדיין תקפות.

19. מעבר לכך, יש להתייחס ליציאתו של הנאשם מן הארץ ביום 21.3.17.

20. מן המסמכים שהגיש הסניגור לעיוני עולה כי ביום 21.3.17 בשעה 11.50 הונפק לנאשם אישור ממשטרת ישראל, תחנת טבריה, ביחס לגליון הרישום הפלילי שלו, בו ביום הונפק לו דרכון חדש שנמל התעופה בן גוריון,

ובשעה 21.05 המריאה טיסתו לאיסטנבול.

למחרת, ביום 22.3.17 נרכש כרטיס טיסה חזרה ארצה, בהתאם לו נכנס הנאשם לארץ, ויצא משערי נתב"ג בשעה 09.25.

21. לא הוצג כרטיס הטיסה חזרה ארצה, שלטענת הנאשם נרכש עובר לטיסתו, למועד מאוחר מזה בו חזר בפועל.

22. לאחר שבחנתי את השתלשלות העניינים, הגעתי למסקנה כי התנהלותו של הנאשם מקימה חשש להמלטות מפני אימת הדין. ולהלן נימוקי.

23. ההחלטה הראשונה הורתה על השבת דרכו של הנאשם לידי "במועד שלא יקדם ליום 21.3.17".

כלומר, לו היה הנאשם נקי כפיים, ולו היתה בידיעתו אך ורק החלטה זו, הרי שהיה מגיע בבוקרו של יום 21.3.17 על מנת לקבל את דרכו לידי, כאמור בהחלטה.

24. **הלא בבוקרו של יום זה ממילא הגיע לטבריה, לתחנת המשטרה, שם קיבל לידי את פלט הרישום הפלילי שלו.**

הפעולה המתבקשת היא ביצוע הצעדים הספורים הנדרשים למעבר מתחנת המשטרה בטבריה למזכירות בית המשפט בטבריה, שם היה מקבל את דרכו לידי, ויכול היה לטוס לחו"ל כאוות נפשו.

25. בפועל, נטל הנאשם את פלט הרישום הפלילי בתחנת המשטרה בטבריה ביום 21.3.17 בשעה 11.50, נסע לנמל התעופה, שם פעל על בסיס הפלט להנפקת דרכון חדש, כאשר לטענת הסניגור, הנאשם נימק את בקשתו לדרכון חדש בכך "שאינ לי את הדרכון הישן כי הוא בבית משפט ואני לא יכול להוציא אותו". העתק מטופס הבקשה להנפקת הדרכון החדש לא הוצג. בשעה 18.00 כבר עבר בביקורת הגבולות, וסמוך לאחר מכן המריא לחו"ל.

26. אדם ישר ונקי כפיים, שבית המשפט הורה על החזרת דרכו לידי, היה ניגש לבית המשפט ונוטל את דרכו, ולא משחית את זמנו ומרצו בהוצאת הפלט המשטרתי, בנסיעה לנתב"ג ללא דרכון ובהנפקת דרכון חדש סמוך לשעת הטיסה.

27. התנהלותו של הנאשם מהדהדת על רקע העבירות בהן הורשע בשני כתבי האישום דן, ומקימה חשש ממשי כי ידע היטב על ההחלטה השניה והשלישית, שניתנו כאמור, בתאריכים 16.3.17 ו-20.3.17 בהתאמה, וכי פעל באופן בו פעל, על מנת לחמוק מיישומן.

28. מכאן, שכאמור, התנהלותו מקימה חשש משמעותי להמלטות מאימת הדין.

29. ההגנה טענה כי מרכז חייו של הנאשם הוא בארץ, וכי אין כל חשש שלא יתייצב לדיונים. עוד נטען כי "הוא הגיע בעבר וימשיך להגיע בעתיד".

ראשית, הנאשם לא הגיע בעבר. הלא שני התיקים הותלו לצורך איתורו. בתיק זה, אף הוצא נגדו צו הבאה, בעקבותיו הפקיד הנאשם סכום של 1,500 ₪ בקופת בית המשפט, אך לא התייצב לדיונים עד שחודשו ההליכים לאחר מעצרו בשדה התעופה.

שנית, נטען כי הנאשם מאורס ועומד להנשא בחודש אוגוסט הקרוב, וכי הוא בעל עסקי בניה בארץ בגינם נוסע לתערוכות בחו"ל. הסניגור טען כי הנאשם מתנגד לבקשה, גם משום ש"לפעמים הוא רוצה לצאת בסופי שבוע". ההגנה לא טענה לצורך ספציפי ליציאה לחו"ל בעת הקרובה.

30. לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם הורשע עפ"י הודאתו, ולפיכך לא עומדת לו יותר חזקת החפות, וכי הוצג הסדר טיעון לפיו, הגבילה המאשימה את עצמה לטעון לרף של 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה.

עוד לקחתי בחשבון כי המועד שנקבע לקבלת חוות הדעת, תסקיר ולשמיעת הטיעונים לעונש, הוא 25.4.17, קרי; בעוד כשלושה שבועות.

31. לאחר ששקלתי את כלל הנתונים, ואת האינטרסים הנוגעים בדבר, ואיזנתי ביניהם, אני סבורה שהאינטרס הציבורי גובר במקרה זה על האינטרס הפרטי של הנאשם.

32. גם אם סעיף 58 לחוק אינו חל, אני סבורה שיש מקום לצוות על עכוב יציאתו של הנאשם מן הארץ ועל הותרת דרכונו מופקדים בבית המשפט.

33. למען הסר ספק, ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד הנאשם עד תום ההליכים נגדו, ושני דרכונו יישארו מופקדים בבית המשפט, עד למועד זה.

המזכירות תעביר החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ג' ניסן תשע"ז, 30 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.